

βράδιον θέλει δηλητηριάσει τὴν εὐτυχίαν των; οὕτως τὸ λογικόν μου με ὑπαγόρευε.

«Πλὴν θέλω θυγηθῆ νὰ ἴδω μὲ βλέμμα ἤρεμον ἀφαιρηθέν μοι τὸ πολυτιμότερον αγαθόν; Ὁ ἀπολέσω τὴν εὐτυχίαν μου χωρὶς νὰ ἐκδικηθῶ; Ὁ ἀφεθῶ χαμερπῶς εἰς τὴν ἀνάπαυσιν χωρὶς νὰ ἱκανοποιηθῶ καὶ νὰ τιμωρῶμαι;... Πῶς! ὁ πλεόν ἀχάριστος ἄνθρωπος θὰ χαρῇ χαρὰν μεγάλην, διότι μ' ἀπεκατέστησε τὸν πλεόν ἀξιολύπητον;... Ὅχι, ἀνεβόα ἡ ἐξυβρισθεῖσα φιλοτιμία μου ἐνδομύχως, ὅχι, ἡ χεὶρ αὐτὴ θὰ χύσει τὸ αἷμά του, ἡ δ' ἀπιστος θέλει ἀπολέσει διὰ μιᾶς καὶ μόνης βολῆς τὸν τε ἐραστήν, καὶ τὸν ὁποῖον τολμᾷ ν' ἀποκαλῇ φίλον τῆς...»

(Ἀκολουθεῖ).

ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΦΙΛΑΤΚΙΣΚΟΥ ΒΕΥ.

Μετάφρασις

Ἀλεξάνδρου Ἰωαννίδου.

(Συνέχεια ἰδ. φύλ. 99).

—ο—

ΚΕΦΑΛ. ΕΚΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ.

Φυσιογνωμία τῆς Κυριακῆς ἐν Λονδίῳ. — Λειτουργία καὶ Temple Bar. — Ὁ Φίγερος πολιτογραφηθεὶς Ἀγγλος. — Τελευταῖαι στιγμαὶ τοῦ Ροβέρτου Πηλ: δημόσιον πένθος. — Ἡ λογία τῆς Ὁξφόρτης πόλις, καὶ τὰ εἰκοσιδύο αὐτῆς διδασκάλια. — Ὅτι ἡ γνῶμη ἡ περὶ τῆς ὑπεροχῆς τῶν Βρεττανικῶν σιδηροδρόμων ἐσφαλμένη. — Ὁ βίος περιήγησις... — Ἀνάμνησις τοῦ Ζωγράφου Λονδοβίτου Ἄγου. — Περιήγησις τῶν ἐρειπίων τῆς Κεριλβόρθης. — Φρούριον μυθώδες Warwic. — Τυχὰς ἀνακάλυψις ἀριστουργήματος ἐν τῷ British-institution: Σωφρονιστὴ Ἀγγουόσολα. — Drichlon. Περὶ τῆς Ἀγγλικῆς σεμνότητος. — Ἀστιγγε καὶ Γουλιέλμος ὁ κατακτητής. — Οἱ ἐξόριστοι τοῦ Ἀγίου Λεονάρδου: Λονδοβίκος Φίλιππος καὶ ὁ βασιλεὺς Lear. — Πλοῦς καὶ περὶ Σουσεξτίας καὶ Kert ἐν παρόδῳ. Ἐπάνοδος εἰς Γαλλίαν. — Τέλος.

Μετὰ ἐβδομαχίαν ἀδιάλειπτον ἐργασίαν, αὐπνίαν καὶ ἐνέργειαν, τὸ Λονδίνον καταβεβαρμένον, ἀντλεῖ νέας δυνάμεις δι' ἀναπαύσεως εἰκοσιτεσσάρων ὥρων. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς σαββάτου, περὶ τὸ μεσονύκτιον μάλιστα, ἡ ὄψις τῆς πόλεως ἀλλοιοῦται, ἡ κίνησις παύει, καὶ τὴν ἐπισύσαν ὁ ἥλιος ἀνατέλλει: χωρὶς νὰ ἐξυπνήσῃ τὴν πόλιν, ἥς αἱ πολυτάραχοι ὁδοὶ μένουσιν ἤδη σιωπηλαὶ καὶ ἤρημοι.

Ἡ παραγῇ τῶν παρελθουσῶν ἡμερῶν καθιστᾷ ἀναγκαίαν τοῖς πᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν ταύτην, μόνην παραχώρησιν γενομένην τῇ φύσει, εἰς χώραν, ἐνθα ἡ ζωὴ εἶναι τοσοῦτον ἐπίπουρος. Οἱ μὲν ἀφιεροῦσι τὴν κυριακὴν εἰς τὸν ὕπνον, οἱ δὲ εἰς τὸ νὰ διάξωσιν ἐν ἐλευθερίᾳ τὴν μόνην ἡμέραν καθ' ἣν εἶναι κύριοι ἑαυτῶν.

Τινὲς ὁμιλοῦσι μετ' ὑπερβολῆς περὶ τῆς ὀργιστικῆς

κῆς αὐστηρότητος τῆς ἐπικρατοῦσης κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τῆς ἀναγκαστικῆς ἀναφυγῆς. Πολλοὶ δὲ πιστεύουσιν ὅτι τιμωρεῖται ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ ζημίας ὁ διασκεδάζων τὴν κυριακὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ διὰ κλειδοκυμβάλου, πλαγιάλου ἢ βουκίνου (cornet à piston) τοῦτο εἶναι ψεῦδος, διότι οἱ νόμοι τῆς χώρας ταύτης δὲν εἶναι τοσοῦτον εὐεργητικοί. Πολλοὶ πάλιν ἤκουσαν ὅτι μένει ἄσιτος τὴν κυριακὴν ὁ μὴ προβλέψας ν' ἀγοράσῃ τροφὰς τὴν προτεραίαν, διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ εὔρη τις τότε καὶ ἄρτον μόνον. Εἶναι ἀληθές ὅτι οἱ ἄρτοπῶλαι, οἱ ἄλλαντοπῶλαι, οἱ καπνοπῶλαι, οἱ καφεπῶλαι, ἀφίρουνσι τὰ ἐργαστήρια αὐτῶν ἀνοικτὰ μέχρι τῆς ἐνδεκάτης τῆς πρωίας, ὅτε ἕκαστος ἀποσύρει ἵνα μεταβῇ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς τρίτης ὥρας πάλιν τὰ ἐργαστήρια ἀνοίγουσιν, ἔπειτα πάλιν κλείονται. Μετὰ δὲ τὰς πέντε δύνανται οἱ οἶνοπῶλαι καὶ οἱ ξενοδόχοι νὰ προμυθεύσωσιν οἶνον ἢ τροφὴν τοῖς βουλομένοις.

Τὰ δημόσια καταστήματα, οἶον Μουσεῖα, Θεάτρα, στοαὶ διάφοροι, κλείνεται ἅπαντα τὴν κυριακὴν, μάλιστα δὲ αἱ ἐκκλησίαι, ἐκτὸς τῶν ὥρων καθ' ἃς αἱ λειτουργίαι τελοῦνται. Δὲν δύναται δέ τις ν' ἀποδίδῃ ἐπισκέψεις κατὰ τὴν εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὴν οἰκογένειαν ἀφιερωμένην ταύτην ἡμέραν. Οὕτω λοιπὸν ἡ δὲν ἐξέρχονται ποσὺς τοῦ οἴκου αὐτῶν τὴν ἡμέραν ταύτην, ἢ οἱ πλουσιώτεροι πορεύονται ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τοῦ σαββάτου εἰς τὴν ἑξοχὴν ἢ εἰς ἐπισκεψὶν πόλεως: τινος παραθαλασσίας, χάριν λουτρῶν.

Ἀφορμὴ δὲ τῆς συνηθείας ταύτης φαίνεται ἡ τῆς ἰσότητος ἐπιθυμία παρὰ τοῖς Ἀγγλοῖς. Διότι μήπως π. χ. οἱ ὑπνέται, οἱ φύλακες τῶν μουσείων, οἱ ὑποκριταί, οἱ μουσικοὶ, δὲν πρέπει νὰ ἔχωσι καὶ αὐτοὶ ἡμέραν τι νὰ καθ' ἣν ν' ἀναπαύωνται, ὥς οἱ κύριοι αὐτῶν, οἱ περὶργοι, οἱ φιλοθεάμονες καὶ οἱ μελομανεῖς; Παρὰ τὴν συνήθειαν τῶν συμπατριωτῶν μου, ὠφελομένην τὰ μέγιστα ἐκ τῆς κυριακῆς. Καταβεβαρμένος ὑπὸ τῶν ἐκδρομῶν καὶ τῆς ἐργασίας (διότι κατὰ τὸ δόγμα πέντε ἐβδομάδων δὲν ἐκοιμήθην πλεόν τῶν τεσσάρων ὥρων καθ' ἑκάστην), ἡ θανατόμην ἐνδομύχον τινα εὐχαρίστησιν ὅτι ἡδυνάμην νὰ ἐξοδέω τὸν καιρὸν μου εὐσυνειδίτως καὶ νὰ προφυλάττω ἑμαυτὸν ἀπὸ παντὸς καθήκοντος, πάσης εὐχαριστήσεως καὶ πάσης σπουδῆς. Μοὶ ἐφάνη δὲ ὅτι ἡ ἀργία ἐκείνου συνετέλει πρὸς ἰδίαν μου ἡσυχίαν, καὶ ἡ σιωπὴ ὅς ἦς περιεκυκλώμην, ἡ θέα τοσοῦτων ἀνθρώπων σοβαρῶν καὶ ἀέργων, ἐθύσιε τὴν ψυχὴν μου εἰς εἰδός τι δυνήρῳ βεμβασμοῦ, καὶ εἰς ἡδεῖαν τινὰ νευρικήν νάρκωσιν.

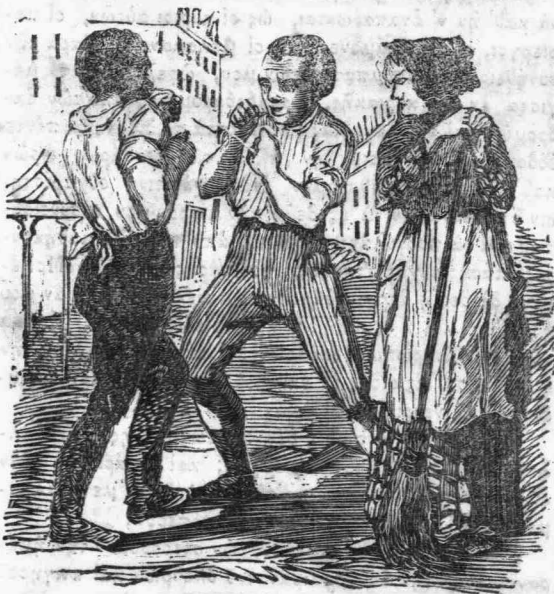
Ἄλλως τε, μήπως ἡ θέα πόλεως αἶρης μεταβαλλομένης δὲν εἶναι ἀξιοπερίεργος; καὶ εὐχάριστος δὲν εἶναι ἡ θέα πολυταράχου τινὸς κυψέλης, μεταβαλλομένης εἰς ἀποκεκαμημένον στρατοπέδον;

Διακόσισι χιλιάδων καπνοδόχων στεροῦσαι τὴν ἡμέραν ταύτην τὴν ἀτμοσφαιραν τοῦ θλαθρίου καὶ πνιγροῦ αὐτῶν καπνοῦ, ἀφίρουνσι αὐτὴν καθαρωτέραν καὶ δεικνύουσιν κάποτε εἰς τοὺς δυστυχεῖς τούτους θνητοὺς τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ, ὅπερ ἴσως οὐδέποτε ἤθελον εἰδεῖν ἄνευ τῆς καθιερῶσεως ταύτης τῆς κυριακῆς.

Ἀπῆντησα καθήμενος τινὰς μελαγχολικοὺς δυσαρστομένους τὰ μέγιστα ἐκ τῆς σχολῆς τῶν κατηλείων καὶ πρὸς οὗς πρέπει νὰ ὁμιλῇ τις μετὰ προφυλάξεως. Πρὸ δεκαπέντε ἐτῶν τὰ καταστήματα ταῦτα ἦσαν ἀνοικτὰ κατὰ τὸ δόγμα βλῆς τῆς ἡμέρας: ἔκτοτε δὲ ἀπεφασίσθη νὰ κλείωνται δις τῆς ἡμέρας ἀνὰ δύο ὥρας.

Εν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἔνθα ὁ λαὸς φύσει ῥέπει πρὸς τὴν μέθην, συνεβαίνειν ὅτι ὁ ἐργάτης, συνειθισμένος εἰς ἐργασίαν ἀδιλείπτον καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα, ἐβλεπεν ἑαυτὸν τὴν κυριακὴν ἐλεύθερον παντὸς ζυγοῦ καὶ πάσης ἐργασίας, καὶ ἀγνοῶν ποῦ νὰ μεταχειρισθῇ τὰς ὥρας ἐκεῖνας ἐβρίσκετο ἐντὸς τῶν οἰνοπωλείων καταξοδαύων τὸν ἐβδομαδιαῖον αὐτοῦ μισθὸν ἄνευ διακοπῆς. Ἐπερχομένης δὲ τῆς ἐσπέρας ὁ δυστυχὴς οὗτος εὐρίσκετο εἰς ἀθλίαν μέθην, ἀσθενείας καὶ ἐνδείας κατὰ στασιν, καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἔμενον ἀσιτα.

Τὴν σήμερον ὁμοῦς ὁ τεχνίτης οὗτος ἀπάγεται εἰς τὸν οἶκον ὑπὸ τῆς συζύγου του, ὠφελουμένης ἐκ μικρᾶς τῶν καπηλείων σχολῆς καὶ ἂν ἐπανακάμψῃ αὐτῇ, θέλει τὸν οὐρεῖ εἰς τὰς τρεῖς μετὰ μεσημβρίαν, ἐν ἐνὶ λόγῳ αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλόμεναι διακοπαὶ αὗται ἐμποδίζουν ὅπως τὸν ζυθοπότην καὶ οἰνοπότην ἀπὸ μεγάλας καταχρήσεις. Μοί φαίνεται δὲ ὅτι, τέσσαρες ὥραι σκέψεως εἰσὶν ὠφέλιμοι, οὐ μόνον εἰς τὴν κεφαλὴν ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν στόμαχον. Οὕτω λοιπὸν ὁ περὶ τῶν καπηλείων κανονισμὸς οὗτος, περιποιεῖ, ὥς εἰ νόμοι τοῦ Μωϋσέως, εἰς τὰ κοσμικὰ συμφέροντα τὴν ἰσχὺν τῆς καθιερώσεως τῶν θρησκευτικῶν διατάξεων, κηρυττουσῶν, ὅτι ἀθεοὶ νόμοι δὲν δύνανται ποτὲ νὰ κανονίσωσι τὰ ἥθη. Ἀπὸ δεκατεσσάρων ἡρῶν ἐτῶν, ὁμολογοῦσιν ἅπαντες, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μεθύσων ἡλαττώθη ἐπαισθητῶς καὶ ὅτι φιλονεικίαι καὶ γρονθοκοπήματα συμβαίνουν σπανιώτερον. Οὐχ' ἤττον ὁμοῦς, μ' ὅλας ταύτας τὰς βελτιώσεις, παρητήρησα εἰς τὴν συνοικίαν τοῦ White-chapel παρὰ τὸν οὐδὸν ἐνὸς Gin-housse δύο πυγμάχους θέτοντας χαμαὶ τὰ ἐπιχρῶνία αὐτῶν,

ΠΥΓΜΑΧΟΙ ΑΓΓΛΟΙ.

ἐκλέγοντας θέσιν, στηριζομένους ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν αὐτῶν ἰγνῶν (jarrets) σιτυρόνοντας τοῦ πυγμοῦς αὐτῶν, καὶ γρονθοκοπομένους σφοδρῶς καὶ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς πυγμαχίας. Ἐκαστος κτύπος ἐπὶ τοῦ ἀηδοῦς τοῦ ἀντιπάλου προσώπου καταφερόμενος ἀπετέλει ἥχον τινά πλαδαρὸν καὶ ἀντιπαθητικόν, κυρτοῦντα πηδαλίου δίχην καὶ εἰς πολτὸν (marmelade) μεταβάλλοντα τὴν ρίνα, ἐφ' ἧς κατέπιπτε στυβαρὰ ἡ εὐγ

νῆς τοῦ ἀντιπάλου χεῖρ!... Ἀλλὰ δυστυχῶς δι' ἐμὲ ἀστυνομικός τις ὑπάλληλος εἰσελθὼν ἐχώρισε τοὺς πυγμαχοῦντας. Ἀλλοτε ἡ πυγμαχία ἦν σφόδρα ἐν ἐνεργείᾳ εἰς τὰ καπηλεῖα· ἐπειδὴ ὁμοῦς πολλοὶ ἐφευγον ἐκ τοῦ σταδίου τῆς μάχης μετ' ἐθραυσμένας τὰς κεφαλὰς καὶ αἰματόφυρτοι, ἡ ἀστυνομία ἐμπόδισε τὴν ἐκ τῆς πάλης ταύτης ψαχαγωγίαν, καὶ, οὕτως, ἡ τέχνη βραίνει εἰς ἀπώλειαν!...

Ἐξελθὼν τῆς ἐκκλησίας κυριακὴν τινὰ ἐξεπλάγην βλέπων τὴν πληθὺν τῶν εἰς τὴν ἐξοχὴν πορευομένων διὰ τῶν παντοφωριῶν, καὶ παρασυρθεὶς ὑπὸ τούτων ἀπεφάσισα νὰ ἐξέλθω τῶν τειγῶν. Ἐπορευομένη εἰς ἐπίσκεψιν ἀξιεράστου τινὸς κληρικοῦ παρὰ τὸ Wathamstow κατοικοῦντος, καὶ ἦν διαμένονσα κάποτε εἰς Παρισίους, ἴσως ἤθελε δεχθῇ τὴν ἀποπὸν ἐκείνην κατὰ τὴν κυριακὴν ταύτην ἐπίσκεψιν. Ἀλλὰ ποῦ εὐρίσκετο τὸ Wathamstow; τὸ ἤγνούην. Ἐπρεπε, νὰ ὑπάγω εἰς αὐτὸ διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ τοῦ ποταμοῦ; δι' ἀμάξης ἢ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου; τὰ ζητήματα ταῦτα σὰ βεβαίῳ δυσκόλως λύοντα διὰ τὸν μόλις ἐννοοῦντα τὴν ἀγγλικὴν καὶ μὴ εἰδότα ποσῶς τὰς ὁδοὺς τοῦ Λονδίνου, διότι οἱ καλῶς γινώσκοντες τὰς ἀγυῖας καὶ τὰς θέσεις τῆς πόλεως ταύτης εἰσὶ σπάνιοι, σπανιώτεροι δὲ οἱ ἔχοντες μετ' ἑαυτῶν χάρτην τινὰ τῶν τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν περὶ αὐτοῦ.

Μὴν υποθέσετε ὁμοῦς ὅτι πᾶς ἐρωτώμενος δὲν καταβάλλει τοῦλάχιστον τὸ κατὰ δύναμιν προσπαθείας τινὰς εἰς τὴν συμβουλήσιν. Ἀγνοῶ δὲ, διατὶ οἱ Ἀγγλοὶ γενικῶς νομίζονται παρ' ἡμῖν μισοῦνται καὶ ἀμειροπαντὸς ὑποχρεωτικοῦ πλεονεκτήματος. Πανταχοῦ ἀπῆντησα τρόπους ὑποχρεωτικούς, εὐπροσηγορίαν καὶ φιλοξενίαν ἄνευ ἐξαιρέσεως εἰς ὅλας τὰς κλάσεις. Οἱ Γάλλοι μας νομίζουν εἰς αὐτοὺς πανταχοῦ ἐπιδοκιμαζομένους, ὥς γενεῖοντας, ὅπερ ἐμολογητέον ὅτι ὀλίγον εὐχαριστεῖ τοὺς κατοίκους χώρας, ἔνθα ὁ ἔρωσ τοῦ ξυριζεσθαι κατήντησε προσιμωθῆς, καὶ ἐκτείνεται μέχρι τῶν λειμῶνων καὶ τῶν πεδιάδων.

Ἄλλ' αἰσθάνομαι ὅτι τυχαίως καὶ ἀμαθέως πολυλογῶ· διότι ἐνταῦθα δὲν πρόκειται περὶ λειμῶνων, ἀλλὰ περὶ μυστάκων. Τὸ κόσμημα τοῦτο τῆς ἀνδρικῆς μορφῆς ἐπισύρει τὴν βρεττανικὴν εὐθυμίαν καὶ τὸν γέλωτα. Εἰς τινὰς Ἀγγλοὺς φαινόμεθα ἀλλόκοτοι μετὰ τοὺς μυστακὰς ἡμῶν καὶ πᾶς ὑποβλέπουν μειδιῶντες εἰρωνίας μειδίσματα· ἄλλοι θεωροῦσιν ἡμᾶς περιέργως μὲν, ἀλλ' οὐχὶ δυσμενῶς, ἐκτὸς ἐὰν βαδίζωμεν διὰ τοῦ κομπαστικοῦ καὶ ἀναιδοῦς ἐκείνου ὄφους, air tranche-montagne, τοῦ τοσοῦτον οἰκείου τοῖς Γάλλοις. Ὁ Ἀγγλος οὐδέποτε παρατηρεῖ περὶ ἑαυτοῦ καὶ δυσαρτεῖται, ὅταν βλέπῃ τινὰ ἀυστόλως περιεργαζόμενον αὐτόν...

Ἐπρόκειτο λοιπὸν νὰ εὑρῶ ποῦ ἔκειτο τὸ Wathamstow. Εὐρισκόμην ἤδη εἰς τὸ Ἄστυ, οὕτινος τὰ ἐργαστήρια ἦσαν κλειστὰ· ἄνευ δὲ τῆς πεποιθήσεως ἣν εἶχον περὶ τῆς ὑποχρεωτικῆς τῶν Ἀστῶν ἀγαθότητος ἤθελον ἀπελπισθῇ τοῦ νὰ εὑρῶ τὴν εἰρημένην ὁδόν. Ἀλλ' ἐπῆρwort νὰ διέλθω διὰ πολλῶν δοκιμασιῶν ἕως οὗ φθάσω εἰς τὸ ποθοῦμενον τέρμα μου. Ἰδοὺ δὲ ἡ ὀδυσσεΐά μου.

Καπνοπώλης τις μ' ἐσυμβούλευσε τὸ πρῶτον νὰ πορευθῇ εἰς Bishop, 's gate Street, ἀρ. 50, ἔνθα πιθανῶς ἤθελον εὑρεῖ ὥχημά τι. Ἡ ὁδὸς αὕτη ἔκειτο ὑπὲρ τὸ θεῖον μακρὰν· ἐδέησε λοιπὸν νὰ ἐρωτῶ πολ-

λάκεις περί τῆς ὁδοῦ, εἰς ἣν εὐρισκόμην, καὶ τέλος ἔφθασα εἰς πλατείαν τινα ἀφ' ἧς ἀνοίγοντο τρεῖς μεγάλαι ὁδοί, ὧν ἡγνόουν τίνα νὰ ἐκλεξω, ὅτε αἰσθάνομαι χεῖρα τινα ἐπὶ τῆς ὠμοπλάτης μου. Στραφεὶς δὲ βλέπω διαδότην, δὲν ἡρώτητα τελευταίον, καὶ ἐστὶς προεὶδώς, δὲν διαταγμὸν μου μὲ ἠκολούθησεν ἐν ἀγνοίᾳ μου ἐπὶ σχεδὸν ἐν τέταρτον τῆς ὥρας. Ἐμειδίασε δὲ διότι τοσοῦτον καλῶς προεμάντευε, καὶ δειξάς μοι τὴν ὁδὸν ἠμώρειλον ν' ἀκολουθῶ, ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ περιμεινῇ τὰς εὐχαριστήσεις μου.

Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ὁ πρῶτος μου ὁδηγὸς ἐλάνθανε ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῆς ὁδοῦ Bishopsgate street ἔνθα ἐμελλον νὰ εὑρω ἄμαξιν· διότι ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν ἐκεῖνον οἰκία ἦν καπηλειὸν τι ἡμιανεωγμένον, ἐνθ' εἰσελθὼν εὐρέθην ἐν τῷ μέσῳ πλήθους μεθυσαν καὶ καπηλίων τοῦ λαοῦ, οἷνους, ἅμα εἰσελθόντα, πάσαντες τοῦ συνδιαλέγεσθαι καὶ ἀτακτεῖν, μὲ κατεμέτρων διὰ τῶν ὀμμάτων. Παρὰ τὸν ὀκρίθοντα ἐκάθητο νέος τις πρὸς δὲν ἀποτανθεὶς οὔτε ἐννοήθην, οὔτε ἐννόησάν τῃ ἀπάντησιν του. Τότε φοιτηταὶ τινες τοῦ καπηλείου ἤρχισαν νὰ μεροαλῶσιν καὶ, ἕκαστος, νομίζων ὅτι μόνος δύναται νὰ μ' ἐννοήσῃ, μ' ἔσυρε πρὸς αὐτόν. Ἐπὶ τέλος μοι ἐδόθη ἀμφιβολὸς τις πληροφορία, καὶ ἐξέφυγον τῶν χειρῶν τῶν κατακτητῶν ἐκείνων. Πλὴν δυστυχῶς ἀφοῦ περίεπλανήθην ἀρκετὰ καὶ οὐδὲν εὖρον ἡκαγκάσθην αὐθις νὰ ἐπανακάμψω εἰς τὸ αὐτὸ καπηλειόν. Καὶ ἰδοὺ νέαι πάλιν ἐξηγήσεις, καθ' ἃς ἔμενον ὡς εὐθὺς μεταξὺ τῶν χυδαίων ἐκείνων ἀνθρώπων, ὧν εἰς μάστιγα ἀνέμειχθη περισσότερον εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, καὶ ἐπὶ τέλος ῥίψας συμπαθές τι βλέμμα ἐπὶ τοῦ πλήρους αὐτοῦ ποτηρίου, καὶ ἡμικενώσας αὐτό, μ' ἐθεώρησε, καὶ παραιτῶν μετὰ στεναγμοῦ τὸ καπηλεῖον μοι λέγει, Come here, καὶ μὲ ἔσυρε ἀπὸ τῆς χαιρὸς πρὸς τὴν ὁδὸν.

Ἡ ἀπόστασις ἦτον οὐχὶ μικρά. Ὁδηγῆσας με δὲ μέχρι τῆς πύλης, ἐκτύπησεν αὐτὴν καὶ μ' ἐγκατέλειπεν. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ὥρα τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ἀμείνων εἶχε παρέλθει καὶ ὤφειλον νὰ παραιτηθῶ τοῦ σκοποῦ μου. Περὶερως ὅμως ἵνα μάθω πόση ἡ ὑπομονὴ τῶν ἀνθρώπων τούτων, καὶ μὴν ἔχων ἄλλην τινα σπουδαίαν ἀσχολίαν ἐπέστρεψα καὶ εἰσῆλθα τρίτην ἥδη φοράν εἰς τὸ καπηλεῖον, ἔνθα ἡ θέα μου κατέπληξε φαίνεται τοὺς ἐν αὐτῷ. Οὐδὲν ἦν δὲν ὅμως εὐρέθη δευτέρως τις ἔτοιμος νὰ μὲ ὁδηγήσῃ αὐθις. Εἶπον λοιπόν, ὅτι εὗρον τὸ μέρος, καὶ διὰ νὰ συμπληρώσω τὰς πληροφορίας μου, ἠρώτων περὶ τῆς ὥρας τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ἄμαξων, καὶ περὶ τῆς ἐπιστροφῆς, κ. τ. λ.

Ἡ καλοκαγαθία ἐν τούτοις καὶ ἡ ὑπομονὴ αὐτῶν ὑπῆρξεν ἀνεξάντητος. Σημειωτέον δὲ ὅτι οἱ πλείους ἦσαν μεθυσμένοι σχεδόν.

Προσέφερα ποτήριον ῥωμίου εἰς τὸν ὁδηγόν ἐκεῖνον καὶ ἐπὶ αἱ ὑγίαιον ὄλων, ἀντιχαιρετησάντων με Γαλλιστί. Εἶς δὲ μοι ἀπεκρίθη.

— Mossio, vive Louis Philippe! δι' ὅπερ ἐπετιμήθη ὑπὸ τῶν τυνηφόρων του.

Δὲν ἠδυνήθην λοιπόν νὰ πορευθῶ εἰς εἰς Walthamston εἰμὶ περὶ τὰς δέκας τῆς ἐπιούσης. Φθάσας εἰς τὸ γραφεῖον τῶν διευθύνσεων νῆσις καὶ ὀλίγον ἀργὰ, ἠρώτητα ἄμαξηλάτην τινὰ ἐὰν εἶχον καιρὸν νὰ γευματίσω εἰς ξενοδοχεῖον τι. Τότε ὁ ἄμαξηλάτης

καταβὰς τοῦ θρανίου του, μὲ ὠδήγησεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον καὶ μοι εἶπε νὰ γευματίσω ἡσυχῶς καὶ μὲ τὴν ὑπομονὴν μου, ὑποσχόμενός μοι ὅτι ἤθελεν ἔλθει νὰ μὲ ζητήσῃ τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεως!

Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἥλιος δὲν εἶχε δύται εἰτέ, οἱ Ἀγγλοὶ ἐκράτουν ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν πετάσους ἢ μᾶλλον σκιαδίᾳ τινα ἀλλόκοτα, καὶ ἵνα προφυλαξῶσιν ἑαυτοὺς ἐκ τοῦ πολλοῦ κενιορτοῦ, προσήρτων εἰς τὰ σκιαδία αὐτῶν ὕψματα πράσινα περιποιούντα αὐτοῖς ἀμαζόνειόν τι ὕψος. Παρ' ἐμοὶ ἐκάθητο Ἀγγος τις ὁμιλῶν τὴν Γαλλικὴν, ὅστις ἐννοήσας φαίνεται τοὺς ἐπὶ τοιαύτῃ θεᾷ λογισμούς μου, μοι εἶπεν,

— Ἐν Γαλλίᾳ ἔχετε τοσαῦτα πλεονεκτήματα, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἤξεύρετε νὰ τὰ μεταχειρισθῆτε. Ἐπομένως μεμψιμοιρεῖτε ἀδιακόπως. Οἱ φόροι σας εἶναι τόσον ὀλίγοι!

— Ὡ κύριέ μου φαίνεται ὅτι διδάσχετε ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς (vous en parlez tout a votre aise).

— Βλέπετε τὴν οἰκίαν ταύτην; Πληρώνω εἰς τὸ κράτος πλέον τῶν 500 φράγγων σας φόρον, μόνον διὰ τὰ παραθύρα καὶ τὰς θύρας. Ὁ φόρος ἐπὶ πλῶν αἰθούσης τινος 3000 φράγγων, ἀνέρχεται μέχρι τοῦ τρίτου τῆς ἀξίας αὐτῶν.

— Ἀλλὰ δὲν σὰς ἐπιβάλλουν τοσοῦτον βαρεῖς φόρους ἐπὶ τῶν κρεάτων καὶ τῶν ἰχθύων. Τὰ διαπύλια τέλη (octroi) εἰσὶν ἀγνωστα παρ' ὑμῖν, καὶ εἰς κοσμοκτὴ λίτρας ἄλατος τιμῶνται ἐν σχεδὸν σελίνιον.

— Ὡς πρὸς τὰ διαπύλια τέλη συμφωνῶ. Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ὅμως τί ἐπρεπε νὰ κάμῃ ἡ Κυβέρνησίς σας; Ἐπειδὴ τρομάζετε ἐκ τῆς ἐλαχίστης ἐπὶ τῶν προϊόντων ἐπιβαλλομένης πληρωμῆς, ἀναγκάζεται αὐτὴ νὰ διαμειράσῃ τὸν φόρον μεταξὺ χιλίων ἀντικειμένων λαμβάνουσα αὐτὸν ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ὅπερ καθιστᾷ δυσκολωτάτην καὶ πολυδάπανον τὴν εἰσπραξίν. Καταγίνεσθε κατ' ἔτος εἰς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, αὐξάνοντος ἀδιαλείπτως, ἀντὶ νὰ ζητήτε τὴν αὐξάνσιν, τοῦ δημοσίου πλούτου. Ἡ βιομηχανία σας παρακμάζει, ἡ πένια σας νύξινει, καὶ ὅσον μᾶλλον τὸ βελαντιόν σας ἐκκωνώνεται τοσοῦτον ἐνατενίζετε πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, μὴ λογιζόμενοι ὅτι ἡ τῶν λαῶν ἐλευθερία ἀναλογεῖ πρὸς τὴν ὕλικὴν αὐτῶν εὐδαιμονίαν. Τί λοιπόν συμβαίνει; Ἐκάστη ἐπαναστασις, ἐν ὀνόματι τῆς δημοκρατίας γινομένη, σὰς ζημιοὶ καὶ σὰς ἐπιβάλλει κυβερνήσιν αἰετοπε ἥτιον τῆς πρώτης ἐλευθερίας ζυσαν.

— Οἱ λόγοι σας δὲν εἶναι παρηγορητικοί, καταδεικνύουσιν ὅμως ὅτι ἐκύψατε ὀλίγον εἰς τὴν σπουδὴν τῶν τῆς πατρίδος μου.

— Ἦμην ἐν Γαλλίᾳ μετὰ τὰ 1848, καὶ σὰς ἐπολέμουν κατὰ τὸν ἀγγλικὸν τρόπον, ὅστις εἶναι κινδυνωδέστερος καὶ μᾶλλον ἐπιζήμιος· διευθύνει τὴν πολιορκίαν τοῦ Λογδούνου.

— Ὅμιλετε αἰνιγματωδῶς.

— Ἡ πολιτικὴ ἡμῶν δὲν θρηβεῖ ἀφ' ἐκάστης χώρας εἰμὶ πᾶν δ, τι ὠφέλιμον. Γενικῶς δὲ αὕτη ὠ-

φειλῖται ὥς πρὸς τὴν ἡπειρον, ἐπὶ τῶν δυστυχιῶν ἡμῶν. Οὕτω π. χ. ἐμιμήθη τὰ πλεῖστα ἀντικείμενα τῆς βιομηχανίας ὑμῶν, καὶ δεημέραι ἀντικαθιστῶμεν ὑμᾶς ὥς πρὸς τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις εἰς τὰ πλεῖστα τῆς ὑψηλοῦς μέρης.

— Πά! μᾶς μένουσιν ἐτι πολλαὶ ἐμπορικαὶ θέσεις.

— Σύμφημι! θέσεις ὅμως καὶ αἱ ἀθλιαί. Παρ' ὑμῖν ὁ ἔμπορος δὲν ἔχει χρεῖαν εἰμὴ συντόνου τινὸς ἐμπορικῆς πίστεως, διότι κερδοσκοπεῖ μόνον ἐπὶ πέντε ἢ δέκα ἔτη, καὶ δὲν ἐξακολουθεῖ νὰ ἐξασκῇ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Ἐκ τούτου δ' ἐπεταὶ ὅτι ὀλίγον φροντίζουσιν οἱ πλεῖστοι πρὸς ἀποκτησιν διασῆμου ἐμπορικοῦ ὀνόματος, καὶ διὰ τοῦτο μεταχειρίζονται πᾶν θεμιτὸν ἢ ἀθέμιτον μέσον πρὸς τὴν ὅσον τάχιον αὐξήσει τῆς περιουσίας αὐτῶν. Ἐνεκα τούτου τὸ ἐμπόριον ἡμῶν εἶναι πάντοτε ὑποπτον, ἐνῶ τὸ ἡμέτερον ἐνεργεῖται διὰ χρηστότητος καὶ τιμιότητος ἀπαραμιλλοῦ, καὶ τοῦτο ὅχι διότι εἰμεθα τιμιώτεροι ἡμῶν, ἀλλὰ διότι τοῦτο ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον μας. Λοιπὸν τὰ ἔθνη μεταχειρίζονται τὰ προϊόντα ἡμῶν ἀκουσίως. Καὶ διὰ τοῦτο προτιμῶσιν ἀεὶποτε ἡμᾶς ὁσάκις ἐλθωμεν μεθ' ὑμῶν εἰς συναγωνισμὸν ἐπὶ τινος ἀντικειμένου. Μετὰ τὴν λαμπρὰν ὑμῶν Φεβρουριανὴν ἐπανάστασιν, τὰ τῆς μεταξουργίας ἐργοστάσια τοῦ Λουγδούνου ἔπαθον πολὺ καὶ οἱ ἐργᾶται σας ἐστεροῦντο ἐργασίας. Βλέπων ὑμᾶς οὐδεμίαν ποιοῦντας θυσίαν ὑπὲρ τοῦ βιομηχανικοῦ τῆς πόλεως ταύτης κλάδου, ἀπεφάσισα νὰ ὤφελθῶ, ἐκ τῶν περιστάσεων. Συμβουλευθεὶς ὅθεν τὸν πρῶτον Λόρδον θησαυροφύλακα καὶ τὸν πρόεδρον τοῦ ἐμπορικοῦ συνεδρίου, ἦλθον εἰς Γαλλίαν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ παραλάβω μετ' ἐμαυτοῦ τοὺς ἐργάτας, οὓς ὅμως εὗρον ἀληθεὶς πατριώτας, καὶ δυσκόλως ἀπατωμένους, τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον ἐζήτουν νὰ παραλάβω τοὺς εὐφυστέρους καὶ ἐπιτηδειτέρους αὐτῶν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην μοὶ ἔστειλαν χρηματικὴν ἐπικουρίαν, δι' ἣς ἐξέκαυσα στάσεις ἐπικινδύνους, ἠδυνήθην νὰ συλλέξω ἐκ τῆς Ἑλβετίας, τοῦ Ῥήνου καὶ τῆς Βελγικῆς τριακοσίους τῶν ἐντελεστέρων τῆς μεταξουργίας ἐργατῶν, καὶ ἐκτοτε, κατὰ τινὰ μάλιστα δευτέραν εἰς Λιὸν καὶ εἰς Ἅγιον Στέφανον περιήγησιν, περὶ τοὺς ἐπτακοσίους ἄλλους ἐργάτας. Ἦδη τὰ ἡμέτερα ἐργοστάσια τῶν ἐριῶν καὶ τῶν ταινιῶν ἐργάζονται ἀδιαλείπτως, καὶ τὰ προϊόντα αὐτῶν μετ' ὀλίγον θέλουσι γίνεαι ἐφάμιλλα τῶν ἡμετέρων, ἐπὶ τέλους δὲ θέλουσι τὰ καταλλάξει. Ἰδοὺ τίνι τρόπῳ ἐνησχολήθην καὶ κατέστρεψα τὸ βιομηχανικόν σας Λούγδουνον,

— Εἶσθαι λοιπὸν ὑπερπλοῦτος καὶ ἐμμανὴς πατριώτης.

— Εἰμαι πλούσιος, χάρις εἰς τὰς χορηγίας τῆς κυβερνήσεως, βοηθούσης ἀεὶποτε τὰς ἐπωφελεῖς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις, καὶ πατριώτης ἔχων τὸν ζῆλον τοῦ νεοφύτου. Ἐγεννήθην εἰς Chatellenault, καὶ ἐπολιτογραφήθην Ἄγγλος. Ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἡ δραστηριότης, πλεονεκτήματα ἄλλως τε σπανίως ἀ-

παντώμενα ἐν Γαλλίᾳ, περιφρουροῦνται ἐν αὐτῇ. Εἰσῆλθον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀγγλίας καὶ δὲν ὑπῆρξα εἰμὴ μίαν καὶ μόνην πατρίδα. Ἀλλὰ δὲν δύνασθε νὰ φαντασθῆτε ὅποσαι ἐνταῦθα αἱ τῆς εὐπορείας πηγαί, καὶ ὅποιοι πολιτικοὶ ἄνδρες. Δύναμαι ὅμως νὰ σᾶς δώσω ἰδέαν τινὰ περὶ τούτων δι' ἐνὸς ἀπλοῦ ἀνεκδότου.

— Σᾶς ἀκούω.

— Ἐπὶ τῆς συνθηκολογήσεως τῆς τετραπλῆς συμμαχίας, εὐρισκόμην εἰς Μαδρίτην, ὅτε ἐτυχεῖτο ζήτημά τι δύσκολον καὶ δυσδιάλυτον, καὶ οὕτινος ἡ λύσις, ὥς γενομένη ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως ὑμῶν, καὶ καθ' ὑμῶν μάλιστα, ἀπῆτει πολλὴν ταχύτητα· διότι ἔπρεπε νὰ συμφωνήσωμεν πρὶν ἢ ἡ κυβερνήσεώς σας εἰδοποιηθῇ. Κατὰ τύχην μαθάνω τότε, ὅτι ὁ πρέσβυς ὑμῶν εἰδοποιηθεὶς ἐν καιρῷ περὶ τούτου ἔπεμπε ταχυδρόμον εἰς Παρισίους, καὶ τὸ ζήτημα ἀπόλλετο, ἐὰν δὲν ἐκερδαίναμεν ὥρας τινάς. Χωρὶς λοιπὸν νὰ χάσω σαιγμὴν, λαμβάνω ἑα ἵππον καὶ ἀπὸ βυτῆρος ἐλευθῶν φθάνω εἰς τὸν πρῶτον σταθμόν, οὕτινος ἐνοικιάζω καὶ ἀποστέλλω ὅλους τοὺς ἵππους. Τὸ αὐτὸ ἐπραῖα καὶ εἰς τὸν δεύτερον καὶ καθέξῃς μέχρι τῶν ὁρίων, ὥστε ὁ Γαλλικὸς ταχυδρόμος ἤργοπώρησεν ἐπὶ δεκατέσσαρας ὥρας. Ἐσπευσα λοιπὸν τότε νὰ ἐπιστρέψω ἡσυγῆς μοιλονότι δὲν μοι ἔμεινεν οὐδ' ὁδολὸς πλέον. Ἐπιστρέψαντα ὅμως ὁ πρέσβυς ἡμῶν οὐ μόνον μ' εὐχαρίστησε καὶ μετ' συνεχάρη, ἀλλὰ καὶ μετ' ἐμέτρησε 40,000 φράγκων. Εἶπητε τώρα, παρακαλῶ, τίς ἐν Γαλλίᾳ ἤθελεν ἀποτολήσει τὴν τοιαύτην πολυδάπανον ἐπιχείρησιν; Παρ' ἡμῖν, ὅμως μάθετε ὅτι πᾶς Ἄγγλος εἶναι πρόθυμος νὰ πράξῃ τὸ αὐτὸ εἰς παρομοίαν περίπτωσιν, διότι γνωρίζει ὅτι θ' ἀποζημιωθῇ μὲν ἂν ἀποτύχῃ, θ' ἀνταμοιβῇ δὲ ἐὰν ἐπιτύχῃ.

— Μήπως, ἡρώτησα τότε αὐτὸν μετὰ περιφρόνησεως, ἀποκτῆσατε διὰ παρομοίας τινὸς πράξεως καὶ τὸ δίπλωμα τῆς πολιτογραφήσεως;

— Ὅχι, κύριέ μου. Ἡ ἐρώτησίς σας ὅζει ὀλίγου ἱποτισμοῦ. Ἐπομένως δὲν ἤξεύρετε πῶς νὰ διευδύνητε τὰς ἐρωτήσεις σας.

— Ὅμοιολῶ ὅτι εἴθε ὑπὲρ τὸ δέος διεφθάρμενοι.

— Ἡμεῖς; ἄπαγε! Οὐδέποτε μεταλλάομεν τὰ μέτρα ἢ τὰ σταθμά, αἱ ζωοτροφίαι μας οὐδέποτε πωλῶνται νενοθευμέναι ὥς παρ' ὑμῖν, ὅπου ἐξαιρέτως. Ἰδοὺ δὲ καὶ ποταὶ αἱ ἀρχαὶ ἡμῶν. Τὸ πᾶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος, τὸ πᾶν ὑπὲρ τῆς γηραιᾶς Ἀγγλίας, Rule Britannia! . . . Τὸ κατ' ἐμὲ βλέπετε ὅτι ἐφύλαξα τὴν ἐλευθερίον τῆς πατρίδος τοῦ πατρὸς μου φλυαρίαν καὶ σὰς ἐξομολογοῦμαι ἐλευθέρως καὶ ἀπαρακαλύπτως. Τί δὲ θέλει συμβῆ. Θέλετε δημομοσιεύσει ἰσως τὴν συνομιλίαν ἡμῶν, διότι τοιαύτη ἢ ἀποστολή σας. Ἐκ ταύτης ὅμως οὐδεὶς θέλει ὠφελῆθῃ, καὶ μάλιστα ἵνα ἀπαλλαγῇ τοῦ κόπου τοῦ συλλογίζεσθαι ἐπ' αὐτῆς θέλει τὴν χλευάζει.

— Καί ποῦ διαβέβηκεν ἐννοήσατε, ὅτι ἐπαγγέλλομαι τὸν συγγραφεῖ;

— Οὐδὲν ἀπλούστερον. Οἱ λόγοι μου σὰς ἐκπλήττουν μόνον διὰ τὸ παράδοξον αὐτῶν ἢ κριτικῇ μου, ὡς πρὸς τὸν πατριωτισμὸν ὑμῶν, σὰς εὐχαριστεῖ διὰ τῆς ἰδίας αὐτῆς οὐζύτητος. Μελονότι δὲ εἴθε φύσει λαλῶς, μὲ ἀκροάζεσθε μετὰ προσοχῆς ἀνεξαντήτου, καὶ ὑπακρίνεσθε τὸν ψευδίστατον. Κάποτε φαίνεται σκεπτικὸς ὡς ἄνθρωπος διαθέτων καὶ τακτοποιῶν τὰς ἐντυπώσεις αὐτοῦ, καὶ τὸ ζήτημα, τὸ μετὰ τὰς μικρὰς διελιψείας ἐπόμμενον, παρίσταται εἰς τὴν λογικὴν τῶν ἰδεῶν σειρὰν. Σὰς βλέπω σταχυολογοῦντα, σκεπτόμενον, καὶ ἐν τῷ νῷ ὑμῶν ὕλην συγγραφῆς ἀποταμιεύοντα. Τέλος δὲ ῥ πτετε εἰς τὰς πεδιαδας βλέμματα ψυχρὰ καὶ ἐπανελημμένα, καταδεικνύοντα τὴν σπουδὴν. Ὡ εἶμαι βέβαιος ὅτι εἴσθε φιλόλογος, συγγραφεὺς . . . τί τὸ θέλετε ; . .

— Οὐχ ᾔτιον ἔμωσ εἶμαι βέβαιος, ὅτι καὶ ὑμεῖς εἴσθε τοιοῦτος τις συγγραφεὺς καὶ παρατηρητὴς, συγγραφεὺς ὅμως ἐξωκειλίας εἰς τοὺς σκοπέλους τῆς πραγματικότητος. Ἡ δραστηριότης ὑμῶν δὲν συνίσταται εἰς τὴν φαντασίαν, ἀλλ' εἰς τὸ πνεῦμα καὶ ἀποτελεῖ τὸν ἄνθρωπον. Ὁ ἥρωας ὑμῶν εἴσθε ὑμεῖς, ὃν ὅμως ὁ πρακτικὸς κατηνάλωσε βίος. Ἐν τοῖσι κατὰ τινὰ ἐναποληφθεῖσαν ὑμῖν συνήθειαν ἐπιφέρετε κάποτε πρὸς ἰδίαν εὐχαρίστησιν παρατηρήσεις τινὰς μικρολόγους. Πιστεύω τὰ περὶ τῆς πολιτορχίας τοῦ Λυών, ὡς δὲ πρὸς τὸ ἀνέκδοτον τῆς Μαδρίτης τὸ ἐγίνωσκα πρὸ πολλοῦ. Ὅργανον εὐμεταχείριστον καὶ κρυπτὸν δὲν ἐπιτυχάνετε εἰμὴ τὴν κτήσιν χρημάτων, διὰ τῆς θυσίας ὅμως τῆς φήμης καὶ τῆς ὑπολήψεως ὑμῶν.

— Σύμφωνι. Πλὴν βλέπετε ὅτι τὸ ἐπαγγελλόμενός σας τοῦτο οὐδὲν σὰς ὠφελεῖ ἐν Γαλλίᾳ. Γενεῖτε Ἀγγλος !

Ταύτας ἀκούσας τὰς λέξεις, ἀνεχώρησα γελῶν σπασμοδικῶς ! Ἐκεῖνος δὲ.

— Ὑγιαίνειτε, μ' ἔκραξεν ἀπομακρυνόμενος, βλέπετε ὅτι ἐφθάσαμεν εἰς τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ Walthamstow.

Ἡ ὥρα παρήλθε ταχέως, χάρις εἰς τὸ ἀλλόκοτον τοῦ τυχαίως συναντηθέντος συνοδοιπόρου τούτου ἤθος. Οἱ λόγοι αὐτοῦ παρῆχον ὕλην ἀξιοπερίεργον ἀναγνώσεως· διὸ καὶ ἔγραψα αὐτοὺς ἐν συντομίᾳ χωρὶς ὅμως νὰ προσθέσω τι περιπλέον.

Τὸ ὄχημα ἐστάθη ἐπὶ τινος μονήρους ὁδοῦ περιοριζομένης ὑπὸ μεγάλων πτελεῶν, ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἀενάως ταλαντευομένην. Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης εὐρίσκονταί σποραδικὰ τινὰ οἰκήματα, ἀλλ' ἡγνοῦν τὴν ἀκριβῆ τοῦ οἰκήματος τῆς Κ. Γ. . . . θέσιν, διὸ ἀπεφάσισα νὰ κτυπῶ τυχαίως τὰς θύρας. Πλὴν ἐκ τῆς πρώτης κρούσεως ἀνεγνώρισα τὴν ἀποτυχίαν μου, ἵδων ἐρχόμενον πρὸς τὸν οὐδὸν τῆς θύρας σμήνη μικρῶν κορασίων. Ἐκτύπησα περαιτέρω πλὴν πάλιν εἶδον ἄλλο τοιοῦτο πλῆθος, καὶ ὑπέθεσα ὅτι αἱ οἰκίαι ἐκεῖναι ἦσαν παιδαγωγεῖα. Ταχυδρομικὸς τις ὑπάλληλος μ' ἔσυρε τῆς ἀμφιβολίας μου ἐκείνης, δεικνύων μοι τὴν οἰκίαν ἣν ἐζήτην.

TOM. Ε'. (Φυλλάδιον 400)

Κρούω, καὶ φαντασθῆτε τὴν ἀπορίαν μου, βλέποντα πλῆθὺν πάλιν νεαρῶν τοιοῦτων προσώπων τρεχόντων πρὸς ἐμέ. Νέον παιδαγωγεῖον !

Γνωρίζουσιν ἴσως οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ὅτι αἱ Ἀγγλικαὶ οἰκογένειαι εἰσὶν ὑπὲρ τὸ δέον πολυάριθμοι. Ἀμα λοιπὸν ξένος τις ἐμφανισθῇ εἰς τὴν θύραν, τὰ μὲν ἄρρενα, δαιμυκλῆα καὶ σεμνὰ φύσει ὄντα, φεύγουσι κρυπτόμενα, ἐνῶ τὰ θήλεα παῖδιά, ἡδὴ ἐμφοῦτον ἔχοντα τὸ εἰς τὰς γυναῖκας τῆς χώρας ταύτης θαρρῶς αὐτῶν, τρέχουσι περιεργα, ἵνα ἰδῶσι τὸν ἐπισκεπτόμενον. Ἐν τινι τῶν κατ' ἐμὲ παιδαγωγείων ἐκείνων παρετήρησα διὰ τινος ταπεινοῦ παραθύρου τέσσαρ' κοράσια, κατὰ μέτωπον εἰς γραμμὴν παρατεταγμένα, εὐθυθεδ ζοντά, τὰς δὲ χεῖρας ἐπὶ τοῦ σώματος καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀκινήτους ἔχοντα. Ἐγυμνάζοντο ὑπὸ τινος διδασκάλου τοῦ πεζικοῦ τῆς βεσιλίσσης· ἔκτοτε ἐνόησα διατί οἱ Ἀγγλοὶ στρατιῶται μοὶ ἐφάνησαν βαδίζοντες ὡς αἱ Ἀγγλίδες, διότι αὐταὶ γυμνάζονται καὶ τὸ περιπατεῖν εἰσὶν ἐστρατιωτικῶς ὑπὸ τῶν διδασκάλων τοῦ πεζικοῦ στρατοῦ.

Εἰς Walthamston εὐχαριστήθην τὰ μέγιστα ἀπαντήσας γυναῖκά τινα ἀξέεραστον, ἐνοῦσαν ἐν ἑαυτῇ τὰς χάριτας τῆς Γαλλικῆς εὐφυίας μετὰ τῆς σοβαρότητος τῶν Ἀγγλικῶν ἡθῶν. Παρ' αὐτῇ ἐπανεύρου τὴν εἰλικρινῆ ἐκείνην φιλοφροσύνην, ἥτις διακρίνει τὰς ὑποδεξιώσεις τῶν συμπατριωτῶν ἡμῶν. Εὐθύς εἰσελθόντας ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὁ υἱὸς τῆς οἰκοδεσπίνης ταύτης προσήλθε καὶ μὲ ἡσπάσθη μετ' ἀγάπης πολλῆς ὡς ἀρχαῖον αὐτοῦ φίλον· εἰς τὴν φιλοφροσύνην ὅμως ταύτην, ἴσως εὔρε τὴν καρδίαν μου ὀλίγον ἀδιάφορον, ὡς ψυχρανθεῖσαν τῇ ἀληθείᾳ ἀπὸ ἐνὸς ἡδὴ μηνὸς διὰ τῆς ἐπαφῆς ἀντικειμένων καὶ τῆς συναναστροφῆς ἀνθρώπων κρυσταλλωθέντων πλέον, ὡς ἐκ τῆς Βρετανικῆς αὐτῶν ἀνατροφῆς.

Ἐπιστρέψας εἰς Λονδῖον παρετήρησα πρὸς τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ Fleet, τὸ κατὰστημα τοῦ Sunday-Times, ἐφημερίδος τῆς Κυριακῆς πρὸς χρῆσιν τοῦ λαοῦ, ὅπερ κλεισθὲν τὴν προτεραίαν, ἔσυρε τὴν προσοχήν μου διὰ τῆς αὐθαδείας καὶ ἀχρεϊότητος τῶν σατυρῶν καὶ ὕβρεων, ἀφ' ὧν τὰ ἐνώπια τῆς οἰκοδομῆς ἐκείνης κατεκαλύπτοντο. Τὸ παρελθὸν σάββατον ὁ σὺρ Ροβέρτος Πήλ ὑπέστη κατὰ τοῦ Παλμερστώνοος ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος τὴν τελευταίαν αὐτοῦ ἡτίαν, διὸ ἡ ἐφημερίς Sunday-Times ὠνεῖται καὶ ἐξῆδρισε τὸ σάββατον αὐτοῦ ὄνομα, δι' ὕβρεων καὶ διὰ λόγων, ὧν ἀδυνατοῦμεν νὰ δώσωμεν ἰδέαν. Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦ Triumph !!! de Shocking accident at S. Robert Peel, ὁ εὐγενὴς οὗτος τῶν ἰδεῶν τῆς προόδου ὑπέρμαχος ἐσφενδόνισε κατὰ τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ μυρία ὄσα, ὀνομάσας αὐτὸν ἀρηγοίθησκον, κακῶργον, δειλὸν, προδότην, ὠμὸν, κτ.λ.

Ἀλλὰ δυστυχῶς, τὴν στιγμὴν κατ' ἣν ἀνεγίνωσκον τὰς ἐπὶ τοῦ καταστήματος τῆς ἐφημερίδος χυδαίας ἐκείνας ὕβρεις, ὁ Ροβέρτος Πήλ, ἐπιστρέφων ἐπιπρος ἐκ τοῦ παλατίου τοῦ Βούκιγγαμ, καὶ διερχόμενος διὰ τοῦ Saint James Park ἐπεσεν ἐπὶ τῆς ἄμμου τοῦ Constitution-Hill ἀπὸ τοῦ ἱπ-

που του, ὅστις πεσὼν καὶ οὕτως ἐπ' αὐτοῦ κατε-
σύντριψε δις τὸ σῶμα τοῦ διαδοῆτου ῥήτορος. Τὴν
ἐπιούσαν λοιπὸν τοῦ συμβάντος, τούτου ἡ ἐφημερίς
Sunday-Times ἐσπευσε νὰ σκύψῃ τὰς ἀγγελίας
ταύτας καὶ ν' ἀντικαταστήσῃ αὐτάς διὰ προγραμ-
μάτων πανηγυρικῶν καὶ υπερβαλλόντων. Τὸ πλῆθος
συνεβλήβετο ἵνα ἀναγνώσῃ τὸ ἡμερολόγιον τῆς υἱείας
τοῦ ἀσθενοῦς καὶ τὸ θάμβος ἦν εἰς υπερβολὴν παν-
ταχοῦ ἐξωγραφημένον. Τὸ Λονδίνον εὐρίσκειτο κατὰ
τὸ διάστημα τριῶν ἡμερῶν ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν ἀγω-
νίας τινὸς καὶ ἀνησυχίας τρομερᾶς, καὶ παρετήρησα
μάλιστα πολλοὺς διευθυνομένους πεντάκις ἢ καὶ πλει-
στάκις τῆς ἡμέρας εἰς τὴν πύλην τῆς κατοικίας τοῦ
ῥήτορος, ἵνα πληροφορηθῶσι περὶ τῆς υἱείας αὐτοῦ.
Ὁ μικρὸς κήπος τοῦ White-Hall ἦν ἀδιαλείπτως
πλήρης ὑπὸ πλῆθους σιγῶντες καὶ μελαγχολικοῦ, καὶ
περὶ τὸ μεσονύκτιον ἐπανακάμπτων εἰκαδὲς, ἀπῆντη-
σα αὖθις τὰς ἀντιτύχους ἐκείνας σκιᾶς. Ἐσπέραν
τινὰ διεδόθη ὁ λόγος, ὅτι ἡ ἀσθενεία τοῦ ῥήτορος
ἐβαινε ἐπὶ τὰ χεῖρά· ἡ βασιλίσσα ἐμελλε νὰ πορευθῇ
εἰς Coven-Garden, καὶ ἀπὸ τῶν πέντε ὥρῶν πλῆ-
θος ἀπειρον λαοῦ ἐπλημμύρει ἤδη τὰ πεζοδρόμια τῶν
ὁδῶν, ἀπὸ τῆς Βασιλικῆς ὁδοῦ μέχρι τῶν ἰσχυριῶν
τοῦ Pall-Mall, περίπου κατὰ τὸ διάστημα ἡμιστείας
λύγης. — Ἐὰν ἡ βασιλίσσα ἐξέλθῃ εἰς περίπατον,
ἐλεγόν τινες, οἱ ἱατροὶ δὲν ἀπελπίσθησαν βεβαίως
περὶ τῆς ζωῆς τοῦ ἀσθενοῦς.

Τὸ πλῆθος τοῦτο ἔστι ἐν τῇ ῥηθείᾳ θέσει ὑπο-
μέναν καὶ ἀκίνητον μέχρι τῆς ἑκτῆς ὥρας. Ἡ βασιλικὴ
ἄμαξα δὲν ἐφάνη καὶ ὁ λαὸς διεσπάρει πένθιμον
τηρῶν σιωπῇ. Ἐπανερχόμενος οἰκάδε, καὶ λυπού-
μενος διὰ τὴν δημοσίαν ταύτην συμφορὰν, τὴν το-
σοῦτον ἐντιμὸν διὰ τὸν παριστώμενον αὐτὴν, διησχό-
μην δ' αὖ τῶν παραθύρων τῶν μεγάρων τοῦ Κ. Πηλ.
Ἡ νύξ ἦν πένθιμος καὶ λίαν σκοτεινὴ, τὰ δὲ πλήθη
ἔσταντο σιωπηλὰ, καὶ ἐστραμμένα πρὸς τὴν σιδηρὰν
αἱμασίαν, χωρίζομένην διὰ τινος μικροῦ κήπου ἀπὸ
τῆς οἰκίας, ἐφ' ἑνὸς τῆς ὁποίας δώματος, τοῦ ἰσογ-
γαίου ἐξήρχετο ἀσθενὴς λάμψις λύχνου ἀγρυπνοῦντος.

— Ἡ νύξ αὕτη ἔλεγον κατ' ἐμαυτὸν, εἶναι πεν-
θιμωτέρα τῶν ἄλλων. Καὶ χωρὶς νὰ γνωρίζω τὸν
λόγον, ἔστιν πρὸ τοῦ φραγμοῦ ἐκείνου μετὰ νῶν ἄλ-
λων, ὅτε μετὰ τινος στιγμᾶς ἀστυνομικός τις κλη-
τὴρ ἐξελθὼν τῆς οἰκίας, προσήλθε μέχρι τοῦ σιδηροῦ
φραγμοῦ, πρὸς δὲ ὅταν ἐπλητίσταν ἀθουρώδως καὶ
μελαγχολικῶς. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶπεν ἀγγλιστί
πρὸς τὸ παρευρισκόμενον μυτηρηῶδες πλῆθος με-
τὰ σιγαλῆς καὶ πένθιμου φωνῆς.

— Ἀπέθανε . . .

Ἐσυρα τὸ ὁρολόγιόν μου καὶ εἶδον ὅτι ἐπῆλθεν ἡ
δεκάτη.

Αἶφνης τὸ πλῆθος διασκορπισθὲν, ἔφυγεν ἐσπευ-
σμένως, χωρὶς οὐδὲ λέξις νὰ ἐξέλθῃ τοῦ στόματος
τοσοῦτων ἀνθρώπων. Μίαν ὥραν μετὰ ταῦτα ἡ πό-
λις ὅλη ἐγνωρίζε τὸ συμβῆναι τοῦτο καὶ ἐπένθει τὸν
θάνατον ἑνὸς τῶν μεγίστων πολιτικῶν τῆς ἀνδρῶν.

Δυσκόλως δύναται τις νὰ φαντασθῇ τὴν δημοσίαν
κατάπληξιν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς γενικῆς ταύτης
θλίψεως. Τὰ πρόσωπα ὅλων ἦσαν καταβεβλημένα,
αἱ ὁδοὶ σιωπηλαί, αἱ ὑποθέσεις καὶ τὸ ἐμπόριον ἐνε-
κρώθησαν, καὶ ἡ ποικιλία τῶν πολιτικῶν ἰδεῶν ἐξέ-
λιπεν. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν εἶναι ποσῶς
ἀπόλυτος οὔτε συστηματικὴ, ἀλλὰ συμφορῆς τῶν ἐ-
καστοῦ ζητημάτων, καὶ τακτικῇ καὶ σωτηριώδεις
καὶ κυβερνητικῇ, δότι εἶπεν, ὡς τὸ ἀνακτοβού-
λιον αὐτό. Οἱ πάντες δὲ εἰσι σύμφωνοι ὡς πρὸς τὰς
θεμελιώδεις τῆς πολιτείας ἀρχάς. Σήμερον π. χ. ἡ
κατάστασις τῶν πραγμάτων καθιστᾷ ἀναγκαίους τοὺς
Τόρεις, αὐριὸν ἢ τῶν πραγμάτων μεταβολὴ ἐπιζητεῖ
τὴν τῶν Οὐίγων διεύθυνσιν (α) ἀλλὰ καὶ τὰ δύο
ταῦτα κόμματα ἐπίσης ὑπὸ φιλοπατρίας καὶ ἀριλο-
κερδεῖας ἐλαυνόμενα συμπράττουσιν πρὸς τὸ αὐτὸ
ἔργον. Ὁ Πηλ ἀπονήσκειον ἦν διὰ τὴν πατρίδα αὐ-
τοῦ, τὴν μίαν καὶ ἀδιαίρετον, εἰς ὁδηγὸς καὶ ποδηγέ-
της δεδοκιμασμένος ἀπονήσκειον, δόξα ἐκλείπουσα, ἡ
λαμπὰς αὐτῆς σβυομένη.

Ἡ ἰσχυρά, μεγάλη καὶ γενικὴ συναίσθησις αὕτη,
ἣτις ἦν θέαμα ἀληθῶς παράδοξον δι' ἓνα Γάλλον,
μοὶ ἐνέπνευσε μεγάλην ἰδέαν περὶ τῆς πολιτικῆς συν-
ειδήσεως καὶ τῆς ἀκραίονος καὶ εἰλικρινοῦς συμ-
πνοίας τῶν διαφόρων τῆς Ἀγγλικῆς κοινωνίας στοι-
χείων.

Τὴν ἐπιούσαν περὶ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, ἐπο-
ρεύθη ἵνα ἐξυπνήσω τὸν γηραιὸν φίλον μου Ἐδάρ-
στον Φ. . . δὲν ἀπαντᾷ τις πανταχοῦ ἐκτός εἰς τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ.

Εἰχομέν ποτε περιγηγῆθ ὁμοῦ ὑπὸ ἄλλον ὁμως
οὐρανόν, καὶ τὴν προτεραιάν τὸν ἀπῆντητα εἰς τὴν
ὁδὸν χωρὶς νὰ ἐκπλαγῶ, καὶ πρὸ δώδεκα ἐτῶν ἀπῆν-
τητα αὐτὸν ὑπὸ τὴν σκέπην ἑνὸς κοβρίκολου (β).

— Ποῦ διευθυνόμεθα λοιπόν; με ἐρωτᾷ ὁ ἄρτι

(α) Ἡ σημασία καὶ παραγωγή τῶν δύο τούτων Ἀγ-
γλικῶν λέξεων Whig καὶ Tory, τῶν σήμερον δη-
λούντων τὰ δύο πολιτικὰ τῆς Ἀγγλίας κόμματα δὲν
εἶναι ἱκανῶς γνωστῇ. Γνωρίζομεν μόνον ὅτι ἡ πρώτη
εἶναι χυδαία τῆς Σκωτίας λέξις τῶν ἀμαξηλατῶν,
ἡ δὲ δευτέρα λέξις τῶν ληστῶν τῆς ἱρλανδίας. Ἀμ-
φότεροι δὲ οἱ ὅροι οὗτοι ἀπόλεσαν τὴν ἀρχικὴν αὐ-
τῶν σημασίαν τοσοῦτον, ὥστε τὴν σήμερον σημαί-
νουσι τὸ μὲν Whig, τὸ κόμμα τὸ ἐπιθυμοῦν τὴν
ἐπέκτασιν τῆς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ, τὸ δὲ Tory, τὸ
ἐπιθυμοῦν τὴν περιστολὴν καὶ καταπίεσιν αὐτῆς. Σημ-
τοῦ Μεταφ.

(β) Κοβρίκολον (corricolo) ὀνομάζουσιν εἰς Νεά-
πολιν εἶδος πενιχρῶν καὶ ἀθλίων διτροχῶν ἀμαξῶν.
Ὁ Ἀλέξ. Δουμάς εἰς Ἱταλίαν περιγηγῆθεις ποτὲ
μετὰ τῶν ἄλλων μυθιστορημάτων, τῶν Ἱταλικῶν ὕ-
λην ἔχόντων, συνέγραψε καὶ μυθιστορίαν εὐφρεστώ-
την Corricolo ἐπικαλουμένην, καὶ περιγράφουσαν μετὰ
τῆς ἰδίας αὐτοῦ εὐρυίας καὶ ἀστείότητος τὰ κατὰ τὴν
Νεάπολιν. Σ. τ. Μεταφρ.

τῆς κλίνης ἐγερθεὶς φίλος μου τρίβων τοὺς ὀφθαλμούς·

— Ὑπάγωμεν διὰ τὴν Ὀξφόρτην;

— Per Baccho! ἀνέκραξεν, ὠραία ἰδέα τῷ ὄντι! Καὶ ὑποντανθυρῶν ἤχόν τινα τοῦ μελοδράματος τῆς Ἀστραπῆς ἐπὶ τοῦ πανεπιστημίου τῆς Ὀξφόρτης, ἐπέρασε τὰς κνημίδας (guêtres) αὐτοῦ μετὰ ταχύτητος.

Ἡ εὐθεία ὁδὸς, ἐξήκοντα περίπου μιλίων τὸ μῆκος, ἡ ἐνοῦσα τὸ Λονδίνον μετὰ τῆς πόλεως ταύτης τῶν μαθητῶν, διέρχεται τοσοῦτον ταχέως, ὥστε μετὰ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν ἀνακαλύπτοντες πρὸς τὰ δεξιὰ, ὅπισθεν σειρὰς τινος δενδρυλίων, δόμον τινα, κωδονοστάσια καὶ πύργους ποικίλους, ἠρωτῶμεν ἀλλήλους περὶ τοῦ ὀνόματος τῆς ἀγῶνις ταύτης πόλεως, ὅτε κύριός τις ὑψηλός, εὐλύγιτος, καὶ μαῦρα ἐνδεδυμένος, ἀνέκραξε. — Ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Ὀξφόρτην.

Ἡ, δὲ εὖτις ἀνὴρ πεντηκοντούτης καὶ ἥθος εἶχε καθηγητοῦ. Ἡ μορφή αὐτοῦ ἦν γωνιώδης, ἡ ῥὴν καμπύλη καὶ καταλλήλος πρὸς ἐκκαθάρισιν τῶν κήπων ἀπὸ τῶν ἀχρήστων ῥιζῶν, τὰ χεῖλη λεπτοφυῆ τὸ δὲ ὄμμα παρεμφερές τῷ τοῦ ἀλέκτορος. Φαίνεται δὲ ὅτι ἡ ἀπομόνωσις ἡμῶν καὶ ἡ ἀγνοία τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης τὸν συνεκίνησαν.

— Οἱ Γάλλοι εἶναι τῇ ἀληθείᾳ ἀσυλλόγιστοι! ἔλεγεν οὗτος εἰς τὴν γυναῖκα καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γλώσσαν Ἀγγλικήν, ἣν ἡμεῖς ἐπροσποιούμεθα ὅτι δὲν ἐννοοῦμεν. Τίποτε δὲν τοὺς ταράττει.

Ἐπειτα, στρεφόμενος πρὸς ἡμᾶς,

— Καὶ τώρα πῶς θέλετε κάμει, μᾶς λέγει. Τὰ σχολεῖα ἔχουσι παύσεις καὶ κατὰ δυστυχίαν δὲν ἔχω τινὰ εἰς τὴν ὁδὸν συστήσω. Οἱ ὁδηγοὶ τῆς Ὀξφόρτης δὲν ὁμιλοῦσι τὴν Γαλλικὴν ὥς καὶ οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως. Βεβαίως δὲν ἐπράξατε φρονίμως, καὶ ἐάν κατὰ δυστυχίαν δὲν με ἀπηντᾷτε νὰ σᾶς ὁδηγῶ, ἡτέλετε ἐπανακάμψαι εἰς Λονδίνον, χωρὶς νὰ παρατηρήσετε τίποτε.

Ἐπειτα δὲ, ἀφοῦ τὸν εὐχαριστήσαμεν ἀπὸ καρδίας.

— Οὗτε ἐγὼ ὅμως, μᾶς λέγει, εἶμαι κύριος τῶν ὥρων μου. Πορευόμεθα ἕνεκα σπουδαίας ὑποθέσεως εἰς Ὀξφόρτην, καὶ ἀναχωροῦμεν τὴν ἐσπέραν ταύτην. Οὐχ' ἦττον ὅμως δὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς ἐγκαταλείψω τοιοῦτοτρόπως, καὶ θέλω προσπαθῆσαι. . . Ἡμπορεῖτε, μοι φαίνεται νὰ περιπατῆτε ταχέως. Ἀλλὰ πῶς ἐφραδιάσθητε ὅτι ἡτέλετε δυνηθῆ ποτέ; . .

— Κύριε, τῷ ἀπεκρίθην ἐγὼ οὐδέποτε ἀπελπίζομαι κατὰ τὰς ἀπροόπτους περιστάσεις. Θαρσύνωμεν εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς ἐπεμνόμενον μετὰ πεποιθέντως καὶ ἡσυχίας.

— Ἡ πρὸς τὴν Πρόνοιαν πίστις εἶναι ἀρετὴ, ὅταν αὕτη δὲν καταντᾷ εἰς πρόληψιν. Τί ἐπιθυμεῖτε νὰ ἴδωτε εἰς Ὀξφόρτην;

— Τὴν διαβόητον Ἀκαδημίαν.

— Καταλαμβάνω, ὑπὸ περιεργείας τεχνίτου κινούμενοι. Τὴν Ἀκαδημίαν. . . Ἀλλὰ τοιαύτας Ἀ-

καδημίας ἀριθμοῦμεν τὴν σήμερον εἰκοσιδύω, καὶ ἀγνοῶ ποίαν αὐτῶν θέλετε νὰ ἐπισκεφθῆτε. Ἡ Ὀξφόρτη εἶναι ἀθροίσμα ἀκαδημιῶν καὶ ἄλλων ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων.

Καὶ ὁ γενναῖος ἐπροσπάθει νὰ μᾶς καὶ ἀπλήρη.

— Τότε λοιπόν! ἐψυθύριεν ὁ φίλος Ἐδάρσιος, ἐπράχτηεν ἄριστα ἐλθόντες ἐνταῦθα.

— Τὸ οὐσιωδέστερον, διὰ τοὺς περιηγητὰς καὶ τοὺς ξένους εἶναι τὸ νὰ ἐπισκεφθῶσι τὰς ὡριοτέρας καὶ περιεργότερας τῶν Ἀκαδημιῶν τούτων. Σκοπεῖω λοιπόν νὰ σᾶς ὁδηγῶ εἰς ἐκάστην αὐτῶν, νὰ σᾶς συστήσω εἰς τοὺς θρωρούς τῶν, καὶ παρατιπούτες με, θέλετε δυνηθῆ ἐπὶ τέλους νὰ παρατηρήητε ὅλας ἐν ἀνέσει.

Ἰδοὺ τῇ ἀληθείᾳ ἄνθρωπος σπάνιος. Ἄμα κατέβημεν τῆς ἀμάξης, ὁ καλὸς ἡμῶν ξεναγὸς ἀρξάμενος οἰκογένειαν αὐτοῦ μετὰ τῆς ἀποσκευῆς του εἰς τινα οἰκίαν, καὶ χωρὶς νὰ ματαιολογῇ, ἤνοιξε πόδας κυνὸς λαγωνικοῦ καὶ διεπέρασε τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ Ἀγίας Ἀλθαδῆς. Ἡμεῖς δὲ μόλις κατορθοῦντες νὰ τὸν ἀκολουθῶμεν, ἀπεφασίσσαμεν νὰ τρέχωμεν ὅπισθεν τοῦ κινήτου ἐκείνου διαβήτου, ὅστις ὡς στρουθοκάμηλος διέρχεται ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ ὅλας τὰς ὁδοὺς, καὶ τοι πορευόμενος διὰ τοῦ συνήθους αὐτοῦ βήματος.

Κατὰ τὸ διάστημα λοιπόν ὀλίγων στιγμῶν, διερχόμενοι διὰ μονῶν ἀλλοκοτῶν, ὑπὸ θόλους καὶ διαδρόμους γοτθικὴν ἔχοντες τὴν ὄψιν, διαβαίνοντες δι' αὐλῶν, κήπων καὶ ἀψίδων περιήλθομεν τὴν πόλιν ἅπασαν κατοικουμένην ὑπὸ εἰκοσιόκτῳ χιλιάδων ψυχῶν. Εἶδομεν δὲ ἐκθαμβοὶ τὸ μῆκος τῆς φανταστικῆς ἐκείνης ὁδοῦ τῆς ὠραϊζομένης ὑπὸ θαυμάτων τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ὑπὸ ἐνωπίων καὶ ἀετωμάτων ἐξαισιῶν τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ καλλονὴν, ὑπὸ θόλων, ἀγαλμάτων καὶ ἀνακτόρων ὅλων τῶν αἰώνων, ἀπὸ Γουλιέλμου τοῦ Κατακτητοῦ μέχρι Καρόλου τοῦ Β'. Περιεργωτέρα, μεγαλοπρεπετέρα καὶ μᾶλλον καταπληκτικὴ τῆς Νουρεμβέργης καὶ τῶν Βρούγων, ἡ Ὀξφόρτη εἶναι ἐν τῶν θαυμάτων τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τέχνης τοῦ Μεσαιῶνος.

(ἀκολουθεῖ).

ΑΕΡΟΠΟΡΟῦ ΣΥΜΒΑΝΤΑ. (α)

(Ἐκ τοῦ Musée des Familles).

Ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ τοῦ 1850 ἔφθανον εἰς Φραγκοφόρτην. Ἡ διὰ τῶν κυριωτέρων πόλεων τῆς Γερμανίας διαβάσις μου εἶχε λαμπρυνθῆ διὰ τῶν ἀεροστατικῶν φανασιῶν μου, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε, οὐδεὶς κάτοικος τῆς Γερμανικῆς Ὀμοσπονδίας μ' ἐσυνώδευσε εἰς τοὺς ἀερίους τούτους περιπάτους μου, καὶ τὰ ἐν Παριείοις ἐπιτυχῇ πειράματα τῶν ΚΚ. Γρην,

(1) Ἴδε περὶ ἀεροστάτων εἰς τὸ προηγούμενον ἔτος τῆς Εὐτέρτης.